

بررسی اثر جرم مولکولی رزین بر سینتیک پخت آمیزه اپوکسی/دی آمینو دی فنیل متان

فاطمه فردوسیان، مرتضی ابراهیمی*

تهران، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی پلیمر و رنگ، صندوق پستی ۴۴۱۳-۱۵۸۷۵

علی جان نشاری، شادی منتظری

تهران، پژوهشگاه علم و فناوری رنگ، گروه رزین و مواد اولیه پوشش‌ها، صندوق پستی ۶۵۴-۱۶۷۶۵

چکیده: رزین اپوکسی به علت ویژگی‌های فیزیکی - مکانیکی ویژه‌ای که دارد یکی از پرکاربردترین آمیزه‌های گرماستخت است. دستیابی به این ویژگی‌ها نیازمند دانستن شرایط پخت این آمیزه‌ها می‌باشد. مطالعات به نسبت گسترهای در زمینه سینتیک پخت، آمیزه‌های اپوکسی مایع/آمین انجام شده و نتیجه آن‌ها نیز گزارش شده است اما در مورد رزین‌های اپوکسی جامد تاکنون هیچ گونه مطالعه سنتیکی گزارش نشده است. از آنجا که استفاده از رزین اپوکسی با جرم مولکولی بالا در کاربردهای مختلف صنعتی از جمله آمیزه‌های پودری بسیار مورد توجه می‌باشد، از این رو در این پژوهش تأثیر جرم مولکولی رزین بر سینتیک پخت آمیزه‌های اپوکسی آمین بررسی شده است. مطالعات سینتیکی با استفاده از دستگاه گرماسنجدی رویشی تفاضلی صورت گرفته و تحلیل نتیجه‌ها به کمک روش بدون مدل ویازوکین صورت گرفته است. نتیجه‌ها نشان داد که انرژی فعالسازی واکنش پخت آمیزه اپوکسی مایع در زمان فرایند پخت در حدود $18 \pm 2 \text{ kJ/mol}$ می‌باشد که در کل فرایند پخت به تقریب ثابت باقی مانده است اما در آمیزه اپوکسی جامد با پیشرفت واکنش پخت میزان انرژی فعالسازی افزایش می‌یابد و این افزایش در درصد تبدیل بالای ۶۰ درصد بسیار شدید می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: رزین اپوکسی، جرم مولکولی، سینتیک پخت، دستگاه گرماسنجدی رویشی تفاضلی، روش‌های بدون مدل.

KEY WORDS: Epoxy resin, Molecular weight, Curing kinetics, DSC, Model Free Kinetics.

مقدمه

و مقاومت بالا در برابر عوامل خورنده، همواره مورد توجه صنایع پوششی و حفاظتی و صنایع الکترونیک بوده است [۶-۱]. همچنین با توجه به ملاحظه‌های زیست محیطی و تشید قوانین در این زمینه، فناوری‌های پودری مورد توجه بیشتری قرار گرفته است.

در سال‌های اخیر، کاربرد رزین‌های گرماستخت به طور چشمگیری افزایش یافته است. در این میان، رزین اپوکسی به علت ویژگی‌های مطلوب نظیر چسیندگی مناسب به سطوح مختلف، مقاومت عالی در برابر مواد شیمیایی و محیط‌های اسیدی، ویژگی‌های دی الکتریک

+E-mail: ebrahimi@aut.ac.ir

*عهده دار مکاتبات

بخش تجربی

مواد شیمیایی

در این پژوهش از دو نوع رزین اپوکسی بر مبنای بیس فنل آ (Huntsman Epikote 828 و 3003) (شرکت Epikote) که برای استفاده شد. رزین اپوکسی جامد (Epikote 3003) که برای پوشش پودری مناسب می باشد دارای جریان پذیری مناسب و شفافیت بالا می باشد، وزن معادل اپوکسی آن حدود 700 g/mol و جرم مولکولی آن در حدود 1400 g/mol می باشد. رزین مایعی که در این مطالعه مورد استفاده قرار گرفته است 828 Epikote با وزن معادل اپوکسی حدود 190 g/mol (۱) تهیه شده از کمپانی BASF استفاده شد. این عامل پخت یک آمن آروماتیک با چهار عاملیت و جرم مولکولی پایین که قابلیت ایجاد پلیمری با چگالی اتصالات عرضی بالا را دارد می باشد.

روش تهیه نفوذه

برای تهیه نمونه‌های مایع، اختلاط رزین اپوکسی مایع با نسبت استوکیومتری عامل پخت با استفاده از همزن مکانیکی و در دمای محیط صورت گرفت و به سرعت پس از تهیه نمونه‌ها آزمون‌های بررسی سینتیک پخت انجام شد. همچنین نمونه‌های جامد اپوکسی به روش اختلاط خشک با نسبت استوکیومتری از عامل پخت با استفاده از آسیاب ماهواره‌ای تهیه شدند. شایان گفتن است که مهمترین ملاحظات در تهیه نمونه‌ها، کمینه‌سازی میزان واکنش در زمان فرایند ساخت بود.

روش دستگاهی

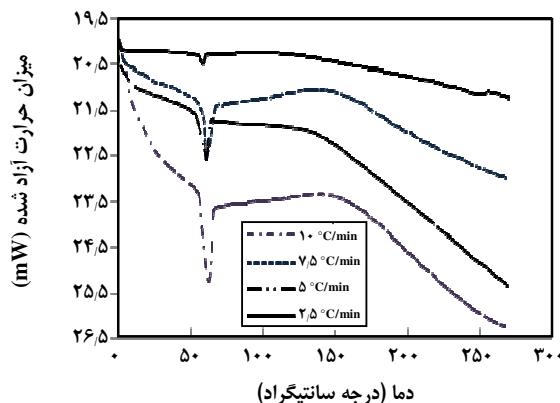
مطالعه فرایند پخت با استفاده از دستگاه گرماسنجدی رویشی تفاضلی (DSC) (۲) مدل 6 Pyris ساخت شرکت Perkin-Elmer و آزمون‌های حرارتی در شرایط دینامیکی انجام شد. در شرایط دینامیکی نمونه‌ها در طی چهار برنامه حرارتی از دمای 25°C تا 270°C گرما داده شد و در هر آزمون $2/5$ میلی‌گرم از نمونه در پن‌های آلومینیمی با در پوش سوراخ‌دار قرار داده شد و در چهار سرعت گرمادهی $5^\circ\text{C}/\text{min}$ ، 25°C ، 5°C و 10°C تحت گاز نیتروژن با دبی 50 ml/min آزمون انجام شد.

(۱) 4,4'-diaminodiphenylmethane

رزین پودری اپوکسی فقط برای کاربردهای خاص استفاده می شد، ولی پس از مدت کوتاهی توانایی آنها جهت مصرف در پوشش‌های تزئینی آشکار شد. امروزه پوشش‌های پودری اپوکسی تزئینی و موظف بیش از ۴۰ درصد سهم بازار پوشش‌های پودری گرماستخ را به خود اختصاص می دهند [۶، ۵].

رزین اپوکسی قابل استفاده در پوشش‌های پودری، دارای جرم مولکولی بالا است از این رو گروه‌های هیدروکسیل آزاد زیادی در طول زنجیر پلیمری اپوکسی وجود دارد که سبب ایجاد خواص ویژه‌ای در رزین اپوکسی از جمله افزایش چسبندگی پوشش به زیرآیندهای فلزی می شود. از سایر خواص ویژه پوشش‌های پودری اپوکسی می توان به مقاومت عالی در برابر خراش و سایش اشاره نمود. برای دستیابی به نهایت کاربری رزین اپوکسی، باید فرایند پخت آن‌ها به طور کامل صورت گیرد و برای دانستن دما و زمان فرایند پخت کامل، بحث‌های سینتیکی مطرح می شود [۷]. از این رو مطالعه زیادی بر روی سینتیک پخت رزین اپوکسی مایع و عامل پخت آمینی صورت گرفته است. مطالعه‌ای که توسط مرکادو و همکاران [۸] بر روی سینتیک پخت رزین اپوکسی مایع/ DDM انجام شده است، نشان می دهد که انرژی فعالسازی در مراحل انتهایی واکنش به طور شدیدی کاهش می‌یابد و به مقدار 30 kJ/mol رسید. در توجیه این روند بیان شده است که در پایان فرایند پخت واکنش از نوع کنترل سینتیکی به کنترل نفوذه تغییر می‌کند و هم نفوذپذیری کوچک مولکول‌ها کاهش می‌یابد و همچنین تحرک زنجیرهای پلیمری در این مرحله محدود می‌شود. در مطالعه‌ای مشابه توسط لیو و همکاران روند تغییرهای انرژی فعالسازی کاهشی دیده شد. این تغییرها در بازه‌ی 62 kJ/mol تا 47 kJ/mol گزارش شده است [۷]. شایان گفتن است که نتیجه‌های داده شده مربوط به نمونه های مایع می باشند که در دمای بالا تهیه شده‌اند. اما از آنجا که تاکنون سینتیک پخت رزین اپوکسی جامد مورد بررسی قرار نگرفته است، برای این منظور سعی شده است سینتیک پخت رزین اپوکسی جامد و مایع در حضور عامل پخت آمینی را به طور همزمان مورد بررسی قرار گیرد تا تأثیر اختلاف جرم مولکولی بر سینتیک پخت آن‌ها آشکار شود. همچنین روش مطالعه سینتیک پخت با استفاده از دستگاه گرماسنجدی رویشی تفاضلی صورت گرفت و تحلیل داده‌ها براساس روش بدون مدل می باشد.

(۲) Differential Scanning Calorimetry

شکل ۱- منحنی های فرایند پخت دینامیکی نمونه های اپوکسی جامد/ DDM.

کمینه سازی تابع (E_α) φ مقدار انرژی فعالسازی در هر درصد پیشرفت واکنش به دست می آید [۱۲، ۱۳، ۱۵]:

$$\varphi(E_\alpha) = \sum_{i=1}^s \sum_{i \neq j}^s \frac{J(E_\alpha, T_i(t_\alpha))}{J(E_\alpha, T_j(t_\alpha))} \quad (2)$$

که در این معادله:

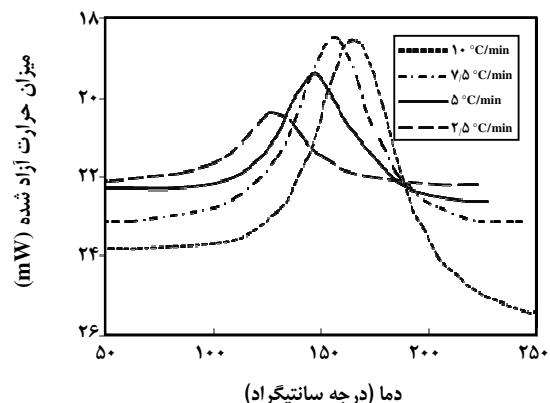
$$J(E_\alpha, T_i(t_\alpha)) = \int_{t_{\alpha-\Delta\alpha}}^{t_\alpha} \exp\left[\frac{-E_\alpha}{RT_i(t)}\right] dt \quad (3)$$

در این معادله ها، S تعداد آزمون های دینامیکی انجام شده بر روی نمونه می باشد.

نتیجه ها و بحث

در این پژوهش، بررسی سینتیک پخت سامانه های اپوکسی مایع و جامد با استفاده از آزمون DSC در شرایط دینامیکی انجام شد. نتیجه های به دست آمده از این بررسی برای سامانه اپوکسی مایع و جامد به ترتیب در شکل های ۱ و ۲ ارایه شده است. همان گونه که دیده می شود منحنی های به دست آمده از آزمون DSC نمونه های اپوکسی مایع و جامد با بکدیگر متفاوت می باشد. نمونه های اپوکسی مایع تنها یک پیک گرمaza مربوط به واکنش شیمیایی را نشان می دهد اما نمونه های جامد اپوکسی دارای یک پیک گرمaga مربوط به فرایند ذوب و یک پیک گرمaza مربوط به واکنش شیمیایی را نشان می دهند. جدول های ۱ و ۲ خلاصه ای از نتیجه های به دست آمده از آزمون DSC را نشان می دهند. همان گونه که دیده می شود با افزایش سرعت گرمادهی دمای شروع واکنش، دمای بیشینه پیک گرمaza

(1) Isoconversional

شکل ۱- منحنی های گرمaza فرایند پخت دینامیکی نمونه های اپوکسی مایع/ DDM.

اصول مطالعات سینتیک

معادله سرعت واکنش در مدل توانی شامل دو تابع مستقل دمایی و کسر تبدیل واکنش می باشد، که در معادله ۱ نمایش داده شده است [۹]:

$$\frac{d\alpha}{dt} = f(\alpha).k(T) \quad (1)$$

در این معادله ثابت سرعت واکنش، $k(T)$ با استفاده از معادله آنیوس تعریف می شود و بسته به نوع واکنشی که در زمان فرایند پخت رخ می دهد، معادله ای برای تابعیت کسر تبدیل واکنش، $f(\alpha)$ ارایه می شود. اما با وجود آمدن نگرش جدید هم تبدیلی ^(۱) دیگر نیازی به تعیین تابعیت سرعت واکنش با درصد پیشرفت نمی باشد. زیرا در روش هم تبدیلی میزان سرعت واکنش در یک میزان معین از پیشرفت واکنش تعیین می شود، که در این حالت تنها تابعیت دمایی باقی می ماند و تابعیت غلطی در کلیه بررسی ها ثابت در نظر گرفته می شود.

در روش های هم تبدیلی، انرژی فعالسازی به صورت تابعی از میزان پیشرفت واکنش ارزیابی می شود. از این رو می توان هر گونه تغییر در میزان انرژی فعالسازی واکنش را به تغییر در مکانیسم پدیده پخت نسبت داد [۱۲ - ۱۰].

یک معادله بسیار دقیق براساس روش هم تبدیلی، روش هم تبدیلی پیشرفت می باشد که توسط ویازوکین ^(۲) ارایه شده است (معادله های (۲) و (۳)) [۱۳ - ۱۴]. در این روش فرض شده است که مدل ارایه شده مستقل از برنامه گرمادهی است. بر این اساس در این روش با حذف جمله های ثابت در هر سرعت گرمادهی و

(2) Vyazovkin

جدول ۱- نتیجه‌های به دست آمده از آزمون DSC برای نمونه اپوکسی مایع/ DDM.

میزان گرمای آزاد شده (J/g)	دماهی بیشینه پیک گرمای (°C)	دماهی شروع واکنش (°C)	سرعت گرمادهی (°C/min)
۶۵۶/۵	۱۲۸/۰	۶۲/۴	۲/۵
۶۲۲/۹	۱۴۷/۳	۷۴/۲	۵
۶۵۶/۵	۱۵۵/۹	۷۸/۲	۷/۵
۶۵۲/۷	۱۶۵/۵	۱۰۴/۷	۱۰

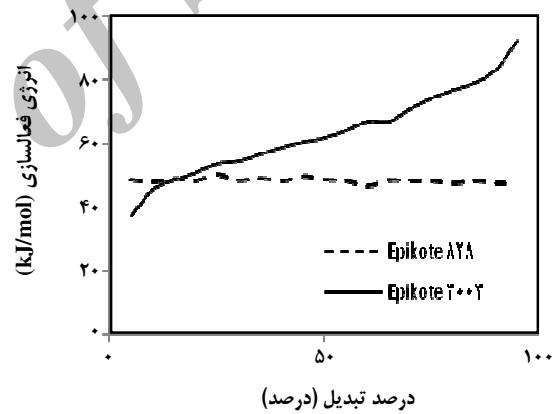
جدول ۲- نتیجه‌های به دست آمده از آزمون DSC برای نمونه اپوکسی جامد/ DDM.

میزان گرمای آزاد شده (J/g)	دماهی بیشینه پیک گرمای (°C)	دماهی شروع واکنش (°C)	سرعت گرمادهی (°C/min)
۱۷۴/۰	۱۱۸/۳	۶۰/۲	۲/۵
۱۸۲/۰	۱۳۴/۳	۶۶/۳	۵
۱۸۰/۷	۱۴۴/۳	۶۸/۴	۷/۵
۱۷۶/۲	۱۵۲/۹	۸۴/۵	۱۰

میزان گرمای آزاد شده برای آمیزه اپوکسی مایع در مقایسه با آمیزه اپوکسی جامد بیشتر می‌باشد.

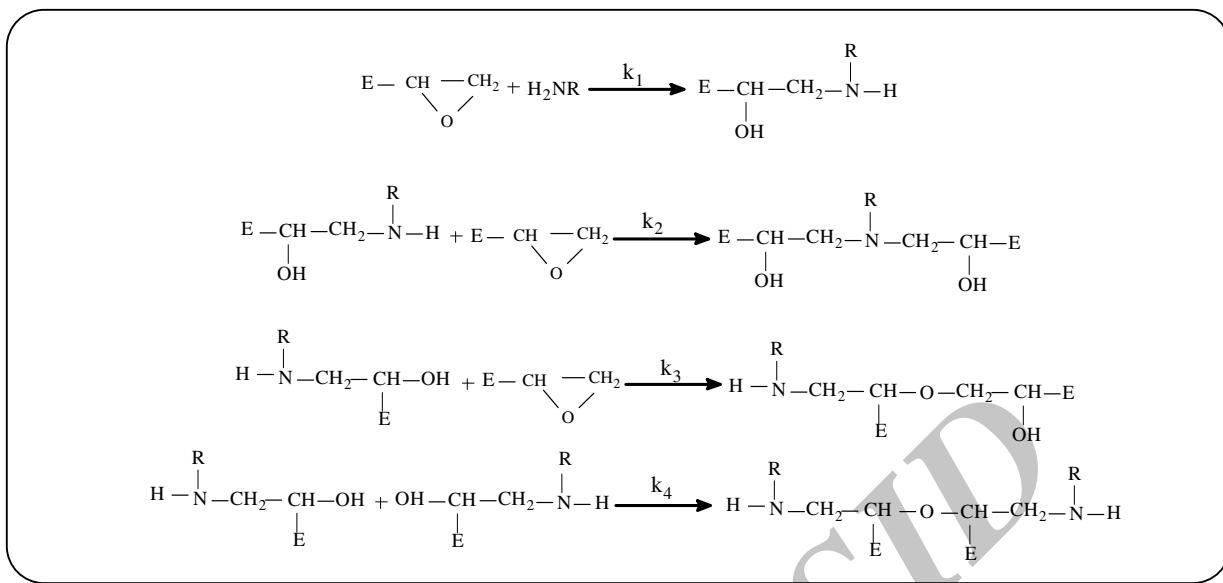
با توجه به داده‌های به دست آمده از مطالعه‌های حرارتی انجام شده برای آمیزه‌های اپوکسی و با توجه به مدل ویازوکین (معادله ۳) میزان تعییر انرژی فعالسازی در حین فرایند پخت محاسبه شد. شکل ۳ مقایسه روند تعییر انرژی فعالسازی واکنش پخت دو آمیزه اپوکسی مایع و جامد را با استفاده از مدل ویازوکین نشان می‌دهد. همان‌گونه که دیده می‌شود، میزان انرژی فعالسازی برای آمیزه اپوکسی مایع در حدود ۴۸ kJ/mol می‌باشد که در کل فرایند پخت به تقریب ثابت می‌ماند. اما برای آمیزه اپوکسی جامد میزان انرژی فعالسازی یک روند افزایشی در کل فرایند پخت دیده می‌شود که در ابتدای فرایند پخت انرژی فعالسازی در حدود ۳۹ kJ/mol و در مراحل پایانی، انرژی فعالسازی به حدود ۹۴ kJ/mol افزایش می‌یابد.

فرایند پخت آمیزه اپوکسی یک فرایند پیچیده می‌باشد زیرا امکان انجام واکنش‌های مختلفی وجود دارد که هر یک از این واکنش‌ها دارای انرژی فعالسازی خاصی هستند و با تغییر نوع واکنش میزان انرژی فعالسازی تعییر می‌کند [۱۶]. شکل ۴ شمایی از واکنش‌های محتمل در فرایند پخت رزین اپوکسی را نشان می‌دهد. با توجه به واکنش‌های ارایه شده در آمیزه اپوکسی مایع در ابتدای فرایند پخت تعداد گروه‌های هیدروکسیل اندک است و با پیشرفت واکنش تعداد این عامل افزایش می‌یابد.

شکل ۳- مقایسه انرژی فعالسازی واکنش پخت برای سیستم اپوکسی مایع و جامد/ DDM با استفاده از مدل ویازوکین.

و دماهی پایان واکنش به دماهای بالاتر انتقال یافته است و میزان گرمای آزاد شده در هر چهار سرعت گرمادهی برای هر آمیزه به تقریب مقدار یکسانی دارند. برای آمیزه اپوکسی مایع میزان انرژی آزاد شده در حدود ۶۵۰ J/g و برای آمیزه اپوکسی جامد در حدود ۱۸۰ J/g می‌باشد. این یکسان بودن حرارت آزاد شده در زمان فرایند پخت هر یک از آمیزه‌ها حاکی از آن می‌باشد که در کلیه سرعت‌های گرمادهی فرایند پخت به یک میزان پیشرفت کرده است. اما به علت این‌که عاملیت رزین اپوکسی در جرم یکسانی از ماده برای آمیزه اپوکسی مایع بیشتر می‌باشد، از این رو

شکل ۴- واکنش‌های محتمل در فرایند پخت رزین اپوکسی.

در نتیجه در مرحله‌های پایانی انرژی فعالسازی واکنش پخت افزایش می‌یابد.

نتیجه‌گیری

سینتیک پخت آمیزه‌های اپوکسی با دو جرم مولکولی گوناگون با استفاده از دستگاه گرماستنجی رویشی تفاضلی به روش دینامیکی بررسی شد. داده‌های به دست آمده از مطالعه گرمایی نشان داد که میزان گرمای آزاد شده در هن فرایند پخت آمیزه‌های اپوکسی جامد کمتر از آمیزه‌های اپوکسی مایع می‌باشد. همچنین داده‌های به دست آمده از آزمون گرماستنجی با استفاده از روش پیشرفته ویازوکین تحلیل شد. نتیجه‌ها نشان داد که روند تغییر انرژی فعالسازی واکنش پخت آمیزه اپوکسی با جرم مولکولی پایین در کل فرایند پخت در حدود ۴۸ kJ/mol ثابت می‌ماند اما آمیزه‌های اپوکسی با جرم مولکولی بالا دارای یک روند افزایشی در انرژی فعالسازی از میزان ۳۹ kJ/mol تا ۹۴ kJ/mol هستند.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۵/۲۳ ؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۶/۱۳

اما در آمیزه اپوکسی جامد به علت جرم مولکولی بالا رزین اپوکسی در ابتدای فرایند پخت تعداد عاملیت گروه هیدروکسیل بر روی ساختار اپوکسی زیاد می‌باشد و از همان ابتدا این عوامل اثر کاتالیستی بر روی فرایند پخت دارند و از آنجا که غلظت عامل پخت در ابتدای واکنش زیاد است سرعت واکنش در این مرحله، بیشترین مقدار خود را دارند. برای تأیید این ادعا که در آمیزه اپوکسی جامد از همان ابتدا اثر کاتالیستی دیده می‌شود می‌توان به مقایسه انرژی فعالسازی این دو آمیزه استنتاج کرد. نتیجه‌ها نشان می‌دهد که انرژی فعالسازی آمیزه اپوکسی جامد در ابتدای واکنش در حدود ۳۹ kJ/mol می‌باشد در حالی که برای آمیزه اپوکسی مایع در حدود ۴۸ kJ/mol می‌باشد. کمتر بودن انرژی فعالسازی در لحظات اولیه واکنش حاکی از آسان شدن فرایند پخت در این حالت می‌باشد. اما در مرحله‌های پایانی فرایند پخت آمیزه اپوکسی مایع، همپوشانی انرژی فعالسازی واکنش اتریفیکاسیون و پدیده نفوذپذیری، انرژی فعالسازی واکنش پخت بدون تغییر باقی می‌ماند. اما در مورد آمیزه اپوکسی جامد انرژی فعالسازی واکنش پخت در مراحل انتهایی افزایش شدیدی دارد که می‌توان به آغاز واکنش‌های اتریفیکاسیون نسبت داد اما به علت این که دانسیته اتصال عرضی آمیزه اپوکسی جامد پایین‌تر از آمیزه اپوکسی مایع است، پدیده نفوذپذیری در حدی نیست که بتواند اثر افزایش شدید انرژی فعالسازی واکنش اتریفیکاسیون را کاهش دهد

مراجع

- [1] Ellis B., "Chemistry and Technology of Epoxy Resin", Chapman & Hall, (1993).
- [2] Ivankovic M., Incarnato L., Kenny J.M., Nicolais L., Curing Kinetics and Chemorheology of Epoxy/Anhydride System, *Journal of Applied Polymer Science*, **90**, p. 3012 (2003).
- [3] Teil H., Page S.A., Michaud V., Manson J.A.E., TTT-Cure Diagram of an Anhydride-Cured Epoxy System Including Gelation, Vitrification, Curing kinetics Model, and Monitoring of the Glass Transition Temperature, *Journal of Applied Polymer Science*, **93**, p. 1774 (2004).
- [4] Ramakrishna H.V., Rai S.P.P., Flexural S.K., Compression, Chemical Resistance, and Morphology Studies on Granite Powder-Filled Epoxy and Acrylonitrile Butadiene Styrene-Toughened Epoxy Matrices, *Journal of Applied Polymer Science*, **104**, p. 171 (2007).
- [5] Yu H., Shi Q., Jiang S., Jiang G., Preparation of Epoxy resin/CaCO₃ Nanocomposites and Performance of Resultant Powder Coatings, *Journal of Applied Polymer Science*, **101** p. 2656 (2006).
- [6] Shi Q., Wang L., Yu H., Jiang S., Zhao Z., Dong X., A Novel Epoxy Resin/CaCO₃ Nanocomposite and its Mechanism of Toughness Improvement, *Macromolecular Materials and Engineering*, **291**, p. 53 (2006).
- [7] Liu G., Zhou X., Wang J., Gao J., Qu X., Zhang L., Curing Kinetics of Diglycidyl Ether of Bisphenol a and Diaminodiphenylmethane Using a Mechanistic Model, *Macromolecular Theory and Simulations*, **15**, p. 339 (2006).
- [8] Mercado L.A., Galià G.R., M., Cádiz V., Curing Studies of Epoxy Resins with Phosphorus-Containing Amines, *Journal of Polymer Science Part A: Polymer Chemistry*, **44**, p. 1676 (2006).
- [9] Starink M.J., The Determination of Activation Energy from Linear Heating Rate Experiments: A Comparison of the Accuracy of Isoconversion Methods, *Thermochimica Acta*, **404**, p. 163 (2003).
- [10] Sbirrazzuoli N., Vyazovkin S., Mititelu A., Sladic C., Vincent L., A Study of Epoxy-Amine Cure Kinetics by Combining Isoconversional Analysis with Temperature Modulated DSC and Dynamic Rheometry, *Macromolecular Chemistry and Physics*, **204**, p. 1815 (2003).
- [11] Seo K.S., Kim D.S., Curing Behavior and Structure of an Epoxy/Clay Nanocomposite System, *Polymer Engineering and Science*, **46**, p. 1318 (2006).
- [12] Vyazovkin S., Some Confusion Concerning Integral Isoconversional Methods that May Result from the Paper by Budrigeac and Segal Some Methodological Problems Concerning Nonisothermal Kinetic Analysis of Heterogeneous Solid-Gas Reactions, *International Journal of Chemical Kinetics*, **34**, p. 418 (2002).
- [13] Vyazovkin S., Modification of the Integral Isoconversional Method to Account for Variation in the Activation Energy, *Journal of Computational Chemistry*, **22**, p. 178 (2001).
- [14] Vyazovkin S., Isoconversional Kinetic Analysis of Thermally Stimulated Processes in Polymers, *Macromolecular Rapid Communications*, **27**, p. 1515 (2006).

[15] Vyazovkin S., Isoconversional Method to Explore the Mechanism and Kinetics of Multi-Step Epoxy Cures, *Macromolecular Rapid Communications*, **20**, p. 387 (1999).

[16] Sbirrazzuoli N., Mititelu-Mija A., Vincent L., Alzina C., Isoconversional Kinetic Analysis of Stoichiometric and Off-Stoichiometric Epoxy-Amine Cures, *Thermochimica Acta*, **447**, p. 167 (2006).